

[Industriministeren]

under FAO vedrørende genetiske ressourcer, har været taget op fra dansk side over for Kommissionen under drøftelserne af direktivforslaget.

Fra dansk side har vi bedt Kommissionen være opmærksom på disse problemer, og vi har samtidig anført, at der i det internationale samarbejde bør søges en afbalancering mellem patentrettigheder i forbindelse med bioteknologiske opfindelser og udviklingslandenes adgang til genetiske ressourcer.

Sammenfattende vil jeg gerne understrege, at jeg finder denne drøftelse særdeles betydningsfuld og nødvendig, fordi direktivforslaget rejser nogle principielle spørgsmål, som vi skal tage stilling til.

Det er ligeledes vigtigt at få fastslået, hvor langt vi vil acceptere at den bioteknologiske udvikling skal nå, men jeg må advare imod en sammenblanding af etiske og patentretlige kriterier. En sådan sammenblanding vil kun føre til en usikker retstilstand om det patenterbare område med forøgede omkostninger for erhvervslivet til ekspertbistand og retssager til følge.

Med hensyn til det foreliggende direktivforslag skal jeg endnu en gang bekræfte, at det vil blive behandlet i overensstemmelse med den gældende procedure for EF-forslag, når den danske holdning til direktivforslaget endeligt fastlægges, når vi modtager det endelige forslag.

Regeringen vil lytte med stor opmærksomhed til de synspunkter, som fremsættes i dag, og som vil fremkomme under den fortsatte debat om direktivforslaget, med henblik på, at disse synspunkter naturligt indgår i regeringens videre behandling af sagen.

Det vil i forbindelse med debatten i dag være højst uhensigtsmæssigt, om vi træffer endelige beslutninger om den danske holdning på grundlag af den foreliggende tekst. Jeg vil i stedet foreslå, at jeg sammen med partiernes ordførere drøfter direktivforslaget, så snart det foreligger, og vel at mærke efter, at Parlamentet har afgivet sin udtalelse og vi har modtaget det forslag, som rent faktisk skal til behandling. Så snart jeg har modtaget dette nye udkast, vil jeg indkalde ordførerne til en drøftelse af de spørgsmål, som udkastet i den endelige udformning vil rejse.

På den baggrund vil jeg derfor opfordre Folketinget til i dag at afstå fra at træffe beslutninger, som fastlægger den danske holdning i en bestemt retning under de videre forhandlinger om direktivforslaget og dermed låser vores forhandlingsposition fast på en sådan måde, at de danske synspunkter ingen indflydelse får på behandlingen i EF, og således, at vi kommer til at acceptere, hvad de øvrige elleve lande beslutter.

*Forhandling***Rahbæk Møller (SF):**

Jeg takker ministeren for hendes grundige svar. Før jeg kommenterer det nøjere, vil jeg godt komme med nogle principielle betragtninger.

Den første skal være, at vi fra forespørgernes side principielt er tilhængere af, at opfindelser beskyttes. Hvis ikke en opfinder får en vis periode til at udnytte sin opfindelse uden konkurrence fra andre, der ikke har haft de samme udviklingsomkostninger, vil nye opfindelser vanskeligt kunne finde sted, ligesom hemmeligholdelse i langt større omfang vil blive brugt som beskyttelse. Det er ikke hensigtsmæssigt, og derfor er vi tilhængere af en effektiv patentlov.

Den anden betragtning vedrører begreberne patent og etik. Det er en ofte hørt påstand, at etikken ikke hører hjemme i patentretten. Der er det rigtige i påstanden, at en detallovgivning for, hvad der er etisk rigtigt, hører hjemme i anden lovgivning, ligesom det f.eks. ville være forkert at forbyde patentering af miljøskadelige produkter og derved gøre Patentdirektoratet til miljømyndighed. Detailregulering af, hvad der bør tillades, og hvad der ikke bør tillades, hører hjemme i anden lovgivning end patentloven og under anden administrativ myndighed end Patentdirektoratet.

Men på det overordnede plan har der altid været indbygget etiske aspekter i patentretten. Ligesom de øvrige europæiske patentlove indeholder den danske patentlov et forbud mod patent på opfindelser, der strider mod sædeligheden og den offentlige orden. Med en lidt mere moderne sprogbrug findes en tilsvarende pasus i den sovjetiske og den japanske patentlov. Bestemmelsen bruges sjældent, men den betyder, at der et eller andet sted er en grænse for, hvad der kan patenteres.